

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

Υποδιοικήτης και Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
Εκδότης και Διαχειριστής: ΧΡ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ & ΣΙΑ

Ταχυτικοί συντάκτες: ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ, Γ. ΦΩΤΕΡΗΣ, ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Όσα γράμματα ενδιαφέρουν τη Διαχείριση πρέπει να διευθύνονται:

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΝ & ΣΙΑν Σοφοκλέους 3, ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Για την Ελλάδα	δρ. 25	το χρόνο.
	» 13	το εξάμηνο.
	» 7	το τρίμηνο.
Για την Αγγλία και Αίγυπτο	£ 1	το χρόνο
	£ 0,10	το εξάμηνο
Για την Αμερική	\$ 5	το χρόνο
	\$ 3	το εξάμηνο

Και για τα άλλα μέρη ανάλογα

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Θ ΕΩΡΕΙ χρέος του ο «Νουμάς» να διορθώσει όσα έγραψε στο φύλλο 741 (σελ. 18) σχετικά με το συντάκτη της πλαστογραφημένης επιστολής του Gerard Lacaze Duthiers. Την πλαστογραφημένη αυτή επιστολή του κ. Ντυτιέ, την κατασκεύασε στο Παρίσι ένας κάποιος Άλεξαντριανός Άποστολόπουλος, και την έστειλε στο Βάροντση εδώ, κι ο κατημένος ο Βάροντσης, σὺν ποιητῆς πού εἶναι, πίστεψε ἀφελέστατα πὼς δὲν κάνει τίποτα κακό, δίνοντας νὰ δημοσιευτῇ ἓνα πλαστό γράμμα. Χαιρόμαστε πού στήν ταπεινή αὐτή ὑπόθεση εἶναι ὁλοσδιόλου ξένος ὁ φίλος ποιητῆς κ. Λέοντας Κουκούλας, καί λεπούμαστε, γιατί ἄδικα τὸν πικράνουμε.

Μ ΠΟΡΟΥΜΕ ἀπὸ τώρα νὰναγγεῖλουμε δυὸ διὰλεχτὰ δημοσιεύματα πού θὰν τάρχησιν ἀπὸ τὸ φύλλο τῆς πρώτης τοῦ ἐρχόμενου Ὁχτώβρη, πού θὰ μπεῖ ὁ «Νουμάς» στήν καινούργια, τὴν καθαυτὴ λογοτεχνικὴ περιόδὸν του. Τὸ πρῶτο δημοσίευμα εἶναι μιὰ πλατιὰ κριτικὴ μελέτῃ τοῦ ποιητῇ Κοκσῇ

ἀκόμα καὶ νὰ ἡ ἀγορά. Νά καὶ τὸ σπῖτι. Σὰν πολλὰ φῶτα ἔχει. Διασκεδάζουνε, φαίνεται...

Στάθηκε. Τὰ μάτια του θολώσανε καὶ μόλις διακρίνει θαμνὰ τὸ σπῖτι του. Ἡ καρδιά του ἔσβηνε, τὰ χέρια του πάλι ξέφυγαν ἀπὸ τὸν τοῖχο, τὰ πόδια του τσακίσανε καὶ σωριάστηκε κάτω.

Ἄχ! δὲ θὰ φτάσω, ψιθύρισε κ' ἔκλεισε τὰ μάτια του.

Τὰ μεσάνυχτα φύσηξε ἓνα δυνατὸ ξεροθόρυ. Τὸ πρῶτ' ὄρμηκε τὸν Πάνο πεθωμένο. Στὰ μάτια του εἶτανε κρυσταλλωμένα δυὸ δάκρυα....

Ἀθήνα 1921.

ΜΗΤΗΣ ΑΝΘΕΜΗΣ

Παλαμὰ γιὰ τὸ Δάντη, τὸ δεύτερο, μιὰ σειρά ἀνέκδοτα γράμματα, πού ἄσπειλε ὁ μακαρίτης ποιητῆς Κώστας Χατζόπουλος στὸν κ. Καρλ Dieterich στὴ Λειψία, ἀπὸ τὰ 1902 ἕως τὰ 1910, καὶ πού σ' αὐτὰ γίνεται κουβέντα γιὰ ζητήματα φιλολογικά, κοινωνικά, πολιτικά κτλ.

Μ Ε ὅσα κι ἂν τσιμπουνᾶνε οἱ καλὰθιοι νέοι, ὁ «Νουμάς» ἀιστάνεται ξεχωριστὴ χαρὰ σὰν ἀνοίγει τίς στήλες του σὲ κανένα καινούργιο, ἄγνωστο τολέοντο. Ἔτσι ἡ χαρὰ μας εἶναι μεγάλη σήμερα, πού θὰ σᾶς παρουσιάσουμε μιὰ παιδοῦλα δεκαεννιὰ χρονῶν, ἀπὸ τῇ Σάμῳ, ὁλοσδιόλου ἀγνωστῇ μας, τὴν Μπετίνα, πού θάρθει στὸ ἐρχόμενο φύλλο τοῦ Νοικιᾶ με τὸν «Υμέναιό» τῆς, νὰ μᾶς δώσει ἓνα τόσο διὰλεχτὸ κομμάτι ρυθμικῆς προζῆς. Τὸ «καλὰθι» μας, ὅσο ἀδυσώπητο κι ἀγχοταγο κι ἂν εἶναι, μερικὲς φορὲς δέχεται ἀγόγγυστα νὰν τὰφίνουμε νησιτικὸ. Δυστυχῶς οἱ φορὲς αὐτὲς εἶναι τόσο σπάνιες!...

Β ΡΗΚΕ πάλι τὴν εὐκαιρία, πού τὴ ζητεῖ με τὸ κερί πάντα, ἓνας πνευματικὸς γιγνοσάλιαγας, νὰ βγεῖ καὶ νὰ μᾶς σαλιαρίσει γιὰ «μπολοσεβικίζοντας καὶ ρωσταντινίζοντας» καὶ νὰ δηλώσει ἔτσι ἄγρια, πὼς μισεῖ, μπερρρ! τζάνουρ, τὴ Γερμανίαν, ἂν καὶ θέλει νὰ λέγεται... σοσιαλιστῆς! Τὸ γιγνοσάλιαγας αὐτὸν τὸνὲ βάζουμε πλάι στοὺς σεμνοὺς γεροντανέους, πού τόσο χωραχτηριστικὰ μίλησε γι' αὐτοὺς ὁ χρονογράφος τῆς «Τελευταίας Ὠρας».

ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ, ΓΛΥΚΕ ΠΑΤΕΡΑ...

Πατέρα μου, γλυκὲ πατέρα,
Τῆς αγωνίας σου τὴν κλίνη,
Κάποιο γαλήνιο μεγαλεῖο
Πὼς μυστικὰ τὴν περιχύνει!
Τὸ μεγαλεῖο τῆς καρδιάς σου,
Ποῦ, κι ἂν τὰ μάτια σου ἔχουν κλείσει,
Μ' ἀκόμ' ἀργοχτυπᾷ με πόνο,
Δὲν τῆς βασταῖε νὰ μᾶς ἀφήσει!
Σαράντα χρόνια ξάφνου σβήνουν,
Καὶ γίνονται παιδικὰ πλάι:
»Τρέξε, μικρούλη μου, νὰ παίξεις!«
Καὶ μοῦ χιδεύεις τὸ κεφάλι.
Καὶ κάθε μέρα με τί γλύκα
Μαθήματα ἔκανες μαζί μου,
Καὶ τὸν γρημμάτων τὴν ἀγάπη
Πὼς φύτεψες μες στὴν ψυχὴ μου!
Κι ὅταν στὶς μπόρες ἡ καρδιά μου,
Τὸ θάρος ἀρχίζε νὰ χάνει,
Τὴν ἀνοιχτὴ πάντ' ἀγκαλιά σου
Παρηγοριάς εἶχε λιμάνι.
Πατέρα μου, γλυκὲ πατέρα,
Κι ἂν φεύγεις τὴν ἀπὸ κοντὰ μου,
Μὰ ἡ τρισαγάπητη μορφὴ σου
Πάντα θὰ ζεῖ μες στὴν καρδιά μου!

25 Ἰουλίου 1921.

ΣΕΦΥΡΟΣ ΒΡΑΔΥΝΟΣ